

Operator de date cu caracter personal nr. confirmare renunțare urmărire penală
 Dosar nr. XXX - art. 318 alin.12 Cod procedură penală -

ROMÂNIA
 TRIBUNALUL XXX
 SECȚIA PENALĂ
 ÎNCHEIERE

Sedința camerei de consiliu din data de XXX

Judecător de cameră preliminară – XXX

Grefier – XXX

Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial XXX a fost reprezentată de procuror XXX.

La ordine, soluționarea sesizării formulată de **Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial XXX**, vizând constatarea legalității și temeiniciei ordonanței nr. XXX din data de XXX și confirmarea dispoziției de renunțare la urmărirea penală în cauza având ca obiect infracțiunea de *trafic de influență* prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal, descrisă la pct. I din ordonanță, cu privire la inculpatul XXX.

La apelul nominal, se prezintă intimatul XXX, asistat de avocat ales XXX.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Judecătorul de cameră preliminară constată că Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial XXX a depus la dosar note scrise cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care însă se solicită lămuriri și cu privire la altă chestiune de drept.

În continuare, acordă cuvântul cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Reprezentantul Ministerului Public susține concluziile depuse la dosar, considerând că este admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, potrivit art. 475 Cod procedură penală, întrucât trebuie lămurită natura termenului de 10 zile de transmitere a ordonanței de renunțare la urmărirea penală judecătorului de cameră preliminară pentru confirmare, respectiv dacă este un termen de decădere sau unul de recomandare.

Într-adevăr, în concluziile scrise depuse la dosar s-a solicitat lămuriri și cu privire la altă chestiune de drept, însă rămâne la aprecierea instanței acest aspect.

Prin urmare, apreciază că sunt întrunite cerințele prev. de art. 475 Cod procedură penală, respectiv cele referitoare la instanța care sesizează chestiunea de drept, cât și faptul că această chestiune de drept nu a făcut obiectul altei cereri, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat deja printr-o decizie întemeiată pe dispozițiile art. 471 alin. 1 Cod procedură penală ori printr-o hotărâre întemeiată pe disp. art. 475 Cod procedură penală.

Avocat XXX, pentru intimatul XXX, solicită respingerea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cu această problemă de drept întrucât, în opinia sa este evident un termen de recomandare și nu apare în nici un tratat de drept procesual penal că acest termen ar unul de decădere.

În susținerea punctului de vedere, aduce două argumente: un argument logic – întrucât în Codul de procedură penală nu este prevăzută sancțiunea și un argument teologic – întrucât nu este prevăzută în Codul de procedură penală soluția de respingere ca tardivă a sesizării judecătorului de cameră preliminară pentru confirmarea ordonanței.

În baza art. 391 alin. 3 Cod procedură penală, judecătorul de cameră preliminară dispune ca pronunțarea asupra sesizării formulată din oficiu a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizând natura termenului de 10 zile de

2

transmitere a ordonanței de renunțare la urmărirea penală judecătorului de cameră preliminară pentru confirmare, să aibă loc la data de XXX.

JUDECĂTORUL DE CEMRĂ PRELIMINARĂ,

În considerarea disp. art. 391 alin. 3 Cod procedură penală,,

DISPUNE :

Pronunțarea asupra sesizării formulată din oficiu de către judecătorul de cameră a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizând natura termenului de 10 zile de transmitere a ordonanței de renunțare la urmărirea penală judecătorului de cameră preliminară pentru confirmare, prevăzut de art. 318 alin. 12 Cod procedură penală, va avea loc la data de XXX.

Conform art. 369 alin.1 Cod procedură penală, ședința de judecată a fost înregistrată.

Pronunțată în cameră de consiliu, azi, XXX

Judecător de cameră preliminară,

XXX

Grefier,

XXX

Operator de date cu caracter personal nr.
Dosar nr. XXX

confirmare renunțare urmărire penală
- art. 318 alin.12 Cod procedură penală -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL XXX
SECȚIA PENALĂ
ÎNCHIEIERE

Sedința camerei de consiliu din data de XXX
Judecător de cameră preliminară – XXX
Grefier – XXX

Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial XXX a fost reprezentată de procuror XXX.

La ordine, **pronunțarea** asupra sesizării formulată din oficiu de către judecătorul de cameră preliminară a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizând natura termenului de 10 zile de trimitere a ordonanței de renunțare la urmărirea penală judecătorului de cameră preliminară pentru confirmare, în cauza penală privind cererea formulată de **Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial XXX**, vizând constatarea legalității și temeiniciei ordonanței nr. XXX din data de XXX și confirmarea dispoziției de renunțare la urmărirea penală în cauza având ca obiect infracțiunea de **trafic de influență** prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal, descrisă la pct. I din ordonanță, cu privire la inculpatul XXX

Dezbaterile asupra sesizării formulată din oficiu a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizând natura juridică a termenului de 10 zile de trimitere a ordonanței de renunțare la urmărirea penală judecătorului de cameră preliminară pentru confirmare, au avut loc în ședința camerei de consiliu din data de XXX, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, și când, în considerarea disp. art. 391 alin. 3 Cod procedură penală, s-a dispus ca pronunțarea să aibă loc astăzi XXX.

După deliberare,

JUDECĂTORUL DE CEMRĂ PRELIMINARĂ,

Asupra cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, constată următoarele:

1. EXAMINAREA SUCCINTĂ A OBIECTULUI CAUZEI.

Prin ordonanța nr. XXX din data de XXX a procurorului șef serviciu din cadrul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial XXX, în temeiul art. 318 alin. 1 și 2 rap. la art. 314 alin. 1 lit. b Cod procedură penală; art. 315 alin.1 lit. b rap. la art. 16 alin.1 lit. b, a Cod procedură penală, art. 315 alin.1 lit. a rap. la art. 16 alin.1 lit. h Cod procedură penală, raportat la art. 292 alin. 2 Cod penal, s-au dispus următoarele:

1. Renunțarea la urmărire penală în cauza având ca obiect infracțiunea de **trafic de influență** prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal, descrisă la pct. I din ordonanță, cu privire la inculpatul XXX, întrucât nu există un interes public în urmărirea acesteia.

În temeiul art. 318 alin. 7 Cod procedură penală, ordonanța, confirmată potrivit art. 318 alin. 10 Cod procedură penală, de către procurorul șef secție al Direcției Naționale

Anticorupție Secția de combatere a corupției, se comunică în copie inculpatului XXX și persoanelor interesate.

Prezenta ordonanță prin care s-a dispus renunțarea la urmărire penală, verificată potrivit art. 318 alin. 10 Cod procedură penală, împreună cu dosarul cauzei se transmit, în termen de 10 zile de la data la care a fost emisă, judecătorului de cameră preliminară de la Tribunalul XXX – Secția penală, în vederea confirmării.

2. Clasarea față de inculpatul XXX., cu datele de mai sus, cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor de *trafic de influență* prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal *instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit* prev. de art. 47 alin. 1 Cod penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal, *abuz în serviciu* prev. de art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal, fapte descrise la pct. II, sub-punctele 1, 2 și 3 și 4 din ordonanță.

3. Clasarea sub aspectul infracțiunii de *cumpărare de influență* prev. de art. 292 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Pentru a dispune astfel, în ceea ce privește soluția de renunțare la urmărire penală având ca obiect infracțiunea de *trafic de influență* prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal, cu privire la inculpatul XXX., procurorul șef serviciu din cadrul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial XXX, a reținut că, prin rechizitoriul nr. XXX din data de XXX al DNA ST XXX s-a dispus, printre altele, **disjungerea cauzei** în vederea continuării cercetărilor față de inculpatul XXX., pentru săvârșirea a 2 (două) infracțiuni de *trafic de influență* prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal, a 2 (două) infracțiuni de *instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit* prev. de art. 47 alin. 1 Cod penal rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal și a 1 (unei) infracțiuni de *abuz în serviciu* prev. de art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că:

- în perioada XXX, inculpatul, având calitatea de XXX în cadrul XXX, a solicitat și a primit periodic de la denunțatorii XXX și XXX, sume cuprinse între 100 și 800 euro lunar, cu titlu de taxă de protecție, promițând că le va asigura trecerea frontierei cu diverse cantități de țigări, fără a fi controlați de XXX și XXX. În același scop, inculpatul a pretins și primit de la martorul denunțător XXX, în luna XXX, suma de 10.000 de euro;

- în perioada XXX, inculpatul, în calitate de XXX în cadrul XXX, în schimbul a 40 pachete de țigări Marlboro, i-a promis numitului XXX., XXX în cadrul XXX că va interveni pe lângă XXX din cadrul XXX, pentru a obține XXX;

- în perioada XXX, inculpatul în calitate de XXX în cadrul XXX, a intervenit pe lângă XXX, pentru a obține transferul numitei XXX. la XXX;

- în luna XXX, inculpatul în calitate de XXX în cadrul XXX, a încercat să-l determine pe numitul XXX, XXX în cadrul XXX, să îndeplinească în mod defectuos atribuțiile de serviciu, prin încălcarea dispozițiilor HG nr. 69/2012 și să aplice o sancțiune mai blândă sau să-l ierte de aplicarea unei sancțiuni pe reprezentantul transportatorului XXX, numitul XXX, căruia data de XXX, i-a aplicat o amendă în valoare de 9000 lei și măsura suspendării dreptului de utilizare a autovehiculului marca XXX cu nr. de înmatriculare XXX;

- în perioada XXX, inculpatul în calitate de XXX în cadrul XXX, i-a sugerat martorului denunțător XXX să se infiltreze într-un grup infracțional organizat, cu scopul de a-i furniza informații despre activitățile infracționale ale grupului și, deși i-a promis acestuia că nu-l va expune în nici un mod pe parcursul colaborării, nu a luat nici o măsură de protecție pentru ca activitățile sus-numitului să fie autorizate, ceea ce a condus la în cele din urmă la dobândirea calității de inculpat de către martorul denunțător, încălcate astfel

dispozițiile art. 9 și art. 10 din Legea nr. 51/1991 precum și art. 17 lit. g din Legea nr. 182/2002.

În urma disjungerii, s-a constituit la nivelul DNA ST XXX, dosarul penal nr. XXX.

Prin Ordonanța nr. XXX din data de XXX, s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptelor pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală față de inculpatul XXX precum și declinarea competenței de soluționare a cauzei, în favoarea Serviciului XXX, având în vedere faptul că, la data săvârșirii infracțiunilor de *trafic de influență și instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit*, inculpatul XXX avea calitatea de XXX.

Cauza a fost astfel înregistrată la Serviciul pentru efectuarea urmăririi penale privind infracțiunile de XXX, la data de XXX, sub nr. XXX.

Prin Ordonanța nr. XXX din data de XXX, Serviciul pentru efectuarea urmăririi penale privind infracțiunile de corupție, la rândul său, declinarea competenței de soluționare a cauzei privind pe inculpatul XXX, în favoarea Serviciului Teritorial XXX, declanșând astfel, un conflict negativ de competență, soluționat prin Ordonanța nr. XXX din XXX prin stabilirea competenței de soluționare a cauzei în favoarea DNA ST XXX, argumentele fiind prezentate la începutul prezentei expuneri.

Prin adresa nr. XXX din data de XXX, Serviciul XXX a comunicat că inculpatul XXX a fost încadrat în XXX în perioada XXX, având XXX de XXX, iar la data de XXX, acesta a fost trecut în XXX.

Potrivit art. 48 coroborat cu art. 63 alin. 1 din Codul de procedură penală, competența instanței este determinată de calitatea inculpatului; instanța rămâne competentă să judece cauza dacă între timp, inculpatul și-a pierdut acea calitate numai în cazul în care fapta comisă de acesta are legătură cu atribuțiile sale de serviciu ori s-a dat citire a actului de sesizare.

În speță, atribuțiile de serviciu ale inculpatului XXX sunt cele legate de calitatea sa de XXX, angajat în cadrul XXX, care ar atrage și competența personală de soluționare și cercetare a cauzei.

Din analiza situației de fapt, se constată că infracțiunile săvârșite de inculpat în perioada când avea calitatea de XXX în cadrul XXX sunt cele de *trafic de influență și instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul, un folos necuvenit*, însă aceste fapte nu au legătură cu atribuțiile de serviciu ale inculpatului.

Subiectul activ al infracțiunilor menționate poate fi orice persoană, așadar nu este necesar să fie un subiect activ calificat (instigatorul nu trebuie să aibă calitate specială, ci doar autorul infracțiunii de *abuz în serviciu* trebuie să fie un funcționar public).

Singura infracțiune reținută în sarcina inculpatului XXX care are legătură cu atribuțiile sale de serviciu este cea de *abuz în serviciu* constând în aceea că: *în perioada anilor XXX, inculpatul în calitate de XXX în cadrul XXX, i-a sugerat martorului denunțator XXX, să se infiltreze într-un grup infracțional organizat, cu scopul de a-i furniza informații despre activitățile infracționale ale grupului și, deși i-a promis acestuia că nu-l va expune în nici un mod pe parcursul colaborării, nu a luat nici o măsură de protecție pentru ca activitățile sus-numitului să fie autorizate, ceea ce a condus la în cele din urmă la dobândirea calității de inculpat de către martorul denunțator, încălcate astfel dispozițiile art. 9 și art. 10 din Legea nr. 51/1991 precum și art. 17 lit. g din Legea nr. 182/2002.* Însă, se observă că în perioada comiterii acestei fapte, inculpatul nu avea calitatea de XXX ci, calitatea de XXX în cadrul XXX.

Dobândirea calității de XXX după săvârșirea unei infracțiuni nu determină schimbarea competenței, potrivit art. 48 alin. 2 Cod procedură penală.

Conform art. 48 alin. 1 coroborat cu art. 63 alin. 1 Cod procedură penală, în cursul urmăririi penale, organul de urmărire penală rămâne competent chiar dacă inculpatul după săvârșirea infracțiunii, nu mai are acea calitate, în cazurile în care fapta are însă, legătură cu atribuțiile sale de serviciu. Or, așa cum s-a arătat mai sus, infracțiunile de *trafic de*

influență și instigare la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul, un folos necuvenit săvârșite de inculpat în perioada când avea calitatea de XXX în cadrul XXX nu au legătură cu atribuțiile sale de serviciu.

În ceea ce privește infracțiunile reținute în sarcina inculpatului XXX, în urma analizei probele administrate în cauză și procedându-se la verificarea competenței Direcției Naționale Anticorupție, conform art. 58 Cod procedură penală, prin raportare la dispozițiile art. 13 alin. 1 din OUG nr. 143/2002, s-a constatat în esență următoarele:

Infracțiunea pentru care se va dispune renunțarea la urmărirea penală:

- *trafic de influență* prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal, constând în faptul că: în perioada XXX, inculpatul i-a promis numitului XXX, XXX în cadrul XXX că va interveni pe lângă XXX, din cadrul XXX, pentru a obține XXX, primind, în schimb, 40 pachete de țigări marca Marlboro;

Din probele administrate în cauză, a rezultat că în anul XXX, numitul XXX activa în cadrul XXX, având XXX.

Prin adresa nr. XXX, XXX a comunicat faptul că numitul XXX. a fost încadrat în perioada XXX la XXX din cadrul XXX, pe bază de contract, după care a activat ca XXX în cadrul XXX, până la data de XXX, când a fost angajat la XXX, din cadrul XXX.

XXX Potrivit unei convorbiri telefonice purtată la data de XXX, ora XXX de către inculpatul XXX cu numitul XXX, interceptată în baza MST nr. XXX emis de Tribunalul XXX – Secția Penală, inculpatul i-a transmis martorului că *nu are încă vești, că nu a apucat să vorbească în legătură cu problema lui, pe motiv că persoana căutată nu putea vorbi, rămânând să-l sune din nou, în perioada următoare.*

Din convorbirile telefonice prezentate, a rezultat în opinia procurorului că în perioada XXX, inculpatul XXX s-a oferit să-l ajute pe XXX ca să fie XXX, deși acest XXX nu era trecut pe XXX, unde era încadrat XXX, sens în care a și luat legătura cu XXX. din cadrul XXX, o veche cunoștință de-a sa, pentru a interveni în scopul aprobării XXX, în condițiile în care nu fusese propus, și căruia i-a transmis că *trebuie să aibă o relație bună acolo, ori cu șefa lui, ori cu altcineva, făcând referire la persoane competente din cadrul XXX care să aprobe XXX.*

În acest context, inculpatul XXX l-a asigurat pe XXX că *îi va rezolva problema XXX înainte de termen, invocând relația pe care o are cu XXX adică cu XXX. care i-a promis la rândul său că încearcă să vadă ce poate face.* Totodată, inculpatul i-a cerut XXX să-i facă rost de 2, 3 sau chiar 4 cartușe cu țigări marca M, posibil Marlboro, varianta mai slabă, invocând că duminică seară trebuie să plece la XXX. XXX l-a asigurat pe inculpat că *îi va aduce țigările până în seara plecării.*

Prin adresa nr. XXX din data de XXX, DNA ST XXX a solicitat de la XXX să comunice XXX în anul XXX și dacă acesta avea XXX.

Potrivit adresei nr. XXX, în anul XXX, XXX își desfășura activitatea în cadrul XXX, în funcția de XXX, la XXX, având atribuții specifice activității de XXX.

În adresă, s-a mai precizat că domnul XXX nu a avut atribuții în ceea ce privește XXX.

Din probele administrate, a rezultat că inculpatul XXX a apelat la numitul XXX pentru ca, la rândul său acesta, să obțină de la colegii săi din cadrul XXX cu atribuții în acest domeniu, introducerea numitului XXX pe listele cu XXX.

Din convorbirea telefonică purtată de inculpatul XXX cu martorul XXX la data de XXX, începând cu ora XXX, interceptată în baza MST nr. XXX emis de Tribunalul XXX – Secția Penală, rezultă că cei doi au reluat discuția despre problema XXX, inculpatul precizând totodată, că *ar fi fost mai bine dacă XXX venea din partea XXX unde lucra XXX.*

Prin adresa nr. XXX din data de XXX, DNA ST XXX a solicitat de la XXX să comunice listele cu XXX, în anul XXX.

Potrivit adresei nr. XXX, XXX a comunicat faptul că la data de XXX au fost XXX, pe care i-a nominalizat, printre aceștia neregăsindu-se numele XXX..

Fiind audiat în calitate de martor la data de XXX, numitul XXX a declarat că într-una din zilele lunilor XXX, XXX l-a sunat solicitându-i o întâlnire, prilej cu care au discutat despre șansele martorului de obține XXX. La momentul respectiv, XXX născut în anul XXX, era XXX la XXX unde activa din anul XXX iar pe inculpatul XXX îl cunoștea din anul XXX, din perioada când erau colegi de serviciu la XXX.

Martorul a precizat că în cadrul discuției, inculpatul i-a spus că îl cunoaște pe XXX. care lucrează la XXX, invocând că a fost coleg cu el, susținând că ar putea să vorbească pentru o XXX. Martorul a acceptat propunerea inculpatului de a merge la XXX și de a discuta cu numitul XXX. despre XXX, context în care inculpatul i-a solicitat martorului, 40 pachete cu țigări pentru XXX, adică 2 cartușe cu țigări Malboro, cunoscând că poate face rost de țigări, întrucât XXX.

Martorul XXX a mai declarat că a făcut rost, de la o cunoștință de-a sa, de 40 pachete de țigări marca Malboro pe care i le-a dat inculpatului XXX, într-un loc public din mun. XXX. După ce a revenit de la XXX, inculpatul i-a transmis că recomandarea de XXX trebuie să vină de la locul de muncă și toate demersurile s-au oprit în acest punct, pe motiv că, în perioada următoare, inculpatul a fost implicat într-o anchetă penală.

La data de XXX, a fost audiat martorul XXX., care a declarat că îl cunoaște pe inculpatul XXX din perioada XXX, când i-a fost XXX. Martorul lucrează în XXX din anul XXX, în calitate de XXX. În perioada XXX, acesta a primit un apel telefonic de la inculpat care i-a spus că *are un băiat bun la XXX*, indicându-i și numele băiatului și l-a întrebat dacă poate să se intereseze dacă acest XXX, martorul răspunzându-i că se va interesa.

A doua zi, a aflat de la colegii săi de serviciu care se ocupau de XXX că șefa XXX respectiv nu îl trecuse pe lista cu XXX.

În perioada următoare, martorul s-a întâlnit cu inculpatul XXX, în holul XXX, context în care au discutat despre XXX.. Martorul susține că i-a spus inculpatului că aflase de la colegii din XXX, cum că XXX nu fusese XXX trimise la XXX.

Martorul XXX a mai precizat că nu a cerut și nici nu a primit de la inculpatul XXX 40 pachete cu țigări Malboro pentru a interveni, în schimb, în favoarea XXX.

De asemenea, a informat imediat XXX despre demersurile inculpatului.

Din coroborarea probelor prezentate mai sus rezultă că în perioada XXX, inculpatul XXX i-a promis martorului XXX., XXX în cadrul XXX că va interveni pe lângă martorul XXX., din cadrul XXX, în scopul XXX, în condițiile în care acesta nu fusese XXX, cerându-i și primind în schimb, între 2-4 cartușe cu țigări marca Malboro și primind de la martorul XXX 40 pachete cu țigări Malboro.

Din analiza documentelor ce ne-au fost înaintate de XXX a rezultat că numitul XXX nu avea competența de a aproba el însuși, XXX.

De altfel din discuțiile purtate de inculpatul XXX cu martorul XXX rezultă că i-a promis acestuia că va vorbi cu numitul XXX., care lucra în cadrul XXX, și pe care îl cunoștea de mai demult, pentru a încerca să rezolve prin intermediul acestuia, o avansare în grad a agentului înainte de termen, urmând ca la rândul său, XXX să intervină pe lângă colegi de-ai săi din cadrul XXX, cu atribuții în aprobarea XXX, aspect confirmat de altfel, și de martorul XXX..

Inculpatul XXX., fiind reaudiat la data de XXX, în legătură cu această faptă, a declarat că *nu i-a promis efectiv* lui XXX că va interveni pe lângă sus-numit, în scopul obținerii XXX ci i-a spus XXX *să vadă ce poate face*, recunoscând astfel, discuția purtată cu XXX cu privire la XXX din vara anului XXX, dar negând orice fel de conotații penale ale acestor demersuri pe care le-a întreprins. Cu privire la cele 40 pachete cu țigări primite de la XXX în perioada respectivă, inculpatul a precizat că le-a plătit în momentul primirii lor.

Martorul XXX a declarat în schimb, că aceste pachete cu țigări i-au fost solicitate de către inculpat, în contextul discuțiilor pe care le-a avut în legătură cu sprijinul obținerii

XXX, invocând că pleacă să discute acest subiect la XXX și trebuie să ducă pachetele cu țigări XXX.

Fiind reaudiat la data de XXX, martorul XXX a declarat:

Îmi mențin declarația pe care am dat-o la data de XXX în legătură cu acele 40 pachete de țigări pe care mi le-a solicitat inculpatul XXX pentru ca în schimb să mă sprijine în obținerea unei XXX, invocând că va vorbi cu un amic, XXX. de la XXX care la rândul lui să vorbească cu colegii lui pentru a fi XXX.

XXX nu mi-a plătit aceste țigări. Când s-a întors de la discuția de la XXX, mi-a spus că XXX respectiv s-a interesat la colegii săi și mi-a transmis că XXX.

Potrivit procesului-verbal încheiat la data de XXX, în urma interogării site-ului Ministerului Finanțelor Publice, din Declarația privind prețurile de vânzare cu amănuntul pe sortimente de țigarete, depusă de către importatorul autorizat XXX a rezultat că, în anul XXX, prețul de vânzare cu amănuntul a unui pachet de țigarete marca Malboro a fost de 14,5 lei/pachet.

Având în vedere aceste date, valoarea unui număr de 40 pachete de țigarete marca Malboro, în anul XXX, a fost de 580 lei.

Inculpatul XXX este XXX, a avut o conduită procesuală pozitivă, este cunoscut ca o persoană cu manifestări pozitive în societate, nu are antecedente penale, iar, în prezent, este XXX.

Având în vedere că din materialul de urmărire penală rezultă că, în cauză sunt aplicabile prevederile art. 318 alin. 1 și 2 Cod de procedură penală, deoarece pentru infracțiunea săvârșită, legea prevede pedeapsa amenzii sau pedeapsa închisorii de cel mult 7 ani și raportat de cele menționate, s-a constatat că nu există un interes public în urmărirea acesteia, având în vedere conținutul faptei, modul și mijloacele de săvârșire, împrejurările concrete de săvârșire, urmările produse, valoarea redusă a obiectului infracțiunii, persoana inculpatului, conduita inculpatului în cursul urmăririi penale și în societate, motiv pentru care se va dispune renunțarea la urmărire penală față de inculpat, fără stabilirea vreuneia din obligațiile prevăzute facultativ, în art. 318 alin. 6 Cod procedură penală.

Ordonanța s-a trimis la Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combateră a Corupției, în vederea confirmării, de către procurorul șef secție, potrivit art. 318 alin. 10 Cod procedură penală.

În cauză, s-a dispus clasarea, sub aspectul infracțiunii de *cumpărare de influență*, prev. de art. 292 alin. 1 Cod penal, numitul XXX beneficiind de cauza specială de nepedepsire prev. de art. 292 alin. 2 Cod penal, întrucât a denunțat fapta înainte ca organul de urmărire penală să se fi sesizat cu privire la această faptă.

Fiind audiat în calitate de martor la data de XXX, XXX a sesizat organele de urmărire penală cu privire la situația de fapt reținută în sarcina inculpatului, ulterior, prin schimbarea încadrării juridice din data de XXX, martorul furnizând, așadar, primele informații cu privire la foloase materiale solicitate de inculpat și pe care i le-a remis în schimbul XXX.

În temeiul art. 291 alin. 1 Cod penal, s-a apreciat că se impune confiscarea contravalorii bunurilor primite de inculpat, în sumă de 580 lei, măsură pe care este competentă să o dispună instanța, în cazul confirmării soluției procurorului de renunțare la urmărirea penală.

Prin cererea datată XXX înregistrată pe rolul Tribunalului XXX la data de XXX sub nr. XXX, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial XXX a solicitat constatarea legalității și temeiniciei ordonanței nr. XXX din data de XXX și confirmarea dispoziției de renunțare la urmărirea penală în cauza având ca obiect infracțiunea de *trafic de influență* prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal, descrisă la pct. I din ordonanță, cu privire la inculpatul XXX.

II. EXPUNEREA PE SCURT A PROBLEMEI DE DREPT

Problema de drept ce a fost ridicată din oficiu de către judecătorul de cameră preliminară la termenul de judecată din data de XXX, vizează natura termenului de 10 zile de trimitere a ordonanței de renunțare la urmărirea penală judecătorului de cameră preliminară pentru confirmare, prevăzut de art. 318 alin. 12 Cod procedură penală, respectiv dacă este un termen de decădere sau unul de recomandare.

III. ADMISIBILITATEA SESIZĂRII

Judecătorul de cameră preliminară de la Tribunalul XXX apreciază ca fiind admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, potrivit dispozițiilor art. 475 Cod procedură penală, întrucât:

- este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, încheierea fiind definitivă potrivit art. 318 alin. 16 Cod procedură penală;
- de lămurirea modului de interpretare și aplicare a problemei de drept puse în discuție depinde soluționarea pe fond a cauzei, având în vedere problema de drept procesual penal ridicată, care este susceptibilă de interpretări diferite;
- problema de drept pusă în discuție nu face obiectul unui recurs în interesul legii și asupra acestei chestiuni, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat deja printr-o decizie întemeiată pe dispozițiile art. 471 alin. 1 Cod procedură penală ori printr-o hotărâre întemeiată pe disp. art. 475 Cod procedură penală.

IV. PUNCTELE DE VEDERE ALE PĂRȚILOR

Reprezentantul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial XXX a considerat că este admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, potrivit art. 475 Cod procedură penală, întrucât trebuie lămurită natura termenului de 10 zile de transmitere a ordonanței de renunțare la urmărirea penală judecătorului de cameră preliminară pentru confirmare, respectiv dacă este un termen de decădere sau unul de recomandare.

Ordonanța de renunțare la urmărire penală întocmită de procuror șef serviciu teritorial XXX a fost înaintată la data de XXX, potrivit art. 318 al. 10 Cod procedură penală, pentru verificarea sub aspectul legalității și temeiniciei procurorului ierarhic superior, respectiv procurorului șef a Secției de combatere a corupției din cadrul DNA.

La data de XXX a fost verificată ordonanța de renunțare la urmărire penală, iar prin adresa nr. XXX din XXX a DNA, Secția de combatere a corupției a fost înaintată, împreună cu dosarul cauzei, Tribunalului XXX, judecătorului de cameră preliminară, pentru confirmare.

Întrucât data emiterii ordonanței de renunțare la urmărire penală nr. XXX este XXX, iar data sesizării judecătorului de cameră preliminară din cadrul Tribunalului XXX s-a făcut după împlinirea termenului de 10 zile prevăzut la art. 318 al. 12 Cod procedură penală se pune problema naturii acestui termen, dacă este un termen de decădere sau de recomandare și a apreciat că nu există nici o dispoziție din care să rezulte în mod clar acest aspect.

S-ar putea spune că suntem în prezența unui termen de recomandare doar prin faptul că la alin. 15 și art. 318 nu este prevăzută soluția respingerii cererii de confirmare a ordonanței ca tardivă și nici la alin. 16 consecința directă a unei astfel de soluții.

De aceea, consideră că se impune lămurirea chestiunii de drept privind natura termenului de 10 zile și prin raportare la disp. art. 318 alin. 15 și 16 Cod procedură penală,

întrucât soluția respingerii cererii de confirmare a ordonanței de renunțare la urmărirea penală ca tardivă nu este prevăzută în mod expres, iar în ipoteza în care termenul ar fi unul imperativ, se pune problema dacă mai poate fi dispusă o nouă renunțare la urmărirea penală pentru aceleași considerente, având în vedere că textul de lege este strict și clar doar cu privire la cele două soluții de respingere a cererii de confirmare de la alin. 15.

Astfel, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial XXX solicită completarea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție și cu privire la lămurirea următoarei chestiuni de drept:

„În cazul în care termenul de 10 zile prevăzut de art. 318 alin. 12 Cod procedură penală este unul imperativ și se dispune respingerea cererii de confirmare a ordonanței de renunțare la urmărirea penală (care a fost introdusă după expirarea termenului) ca tardivă, dacă se poate dispune o nouă renunțare la urmărirea penală, având în vedere că prin soluția respectivă nu se analizează fondul cauzei”.

Consideră astfel admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea chestiunii de drept, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 Cod procedură penală.

Astfel, sesizarea se face de completul de judecată al Tribunalului XXX într-o cauză ce se soluționează în ultimă instanță (încheierea prin care se dispune este definitivă), de lămurirea chestiunii de drept invocate depinde soluționarea cauzei, iar această problemă nu a mai făcut obiectul unei alte hotărâri prealabile, recurs în interesul legii sau al unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Intimatul XXX., prin apărător, a solicitat respingerea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cu această problemă de drept întrucât, în opinia sa este evident un termen de recomandare.

În susținerea punctului de vedere, intimatul a adus două argumente: un argument logic – întrucât în Codul de procedură penală nu este prevăzută sancțiunea și un argument teologic – întrucât nu este prevăzută în Codul de procedură penală soluția de respingere ca tardivă a sesizării judecătorului de cameră preliminară pentru confirmarea ordonanței.

V. PUNCTUL DE VEDERE AL INSTANȚEI

Potrivit Art. 318*) cu denumirea marginală de **Renunțarea la urmărirea penală**, prevede în cuprinsul alin. (12) Ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală, verificată potrivit alin. (10), se comunică în copie, după caz, persoanei care a făcut sesizarea, părților, suspectului, persoanei vătămate și altor persoane interesate și se transmite, spre confirmare, în termen de 10 zile de la data la care a fost emisă, judecătorului de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.

În cauză, data emiterii ordonanței de renunțare la urmărire penală nr. XXX este XXX, iar data sesizării judecătorului de cameră preliminară din cadrul Tribunalului XXX s-a făcut după împlinirea termenului de 10 zile prevăzut la art. 318 al. 12 Cod procedură penală, respectiv la data de XXX, astfel că se pune problema naturii acestui termen, dacă este un termen de decădere sau de recomandare având în vedere implicațiile pe fond a acestei constatări.

Se reține că la nivelul Curții de Apel XXX nu a fost identificată jurisprudență care să analizeze în mod explicit această problemă de drept în situații similare.

În dezacord cu opinia exprimată de inculpat prin apărător, prezentul judecător de cameră preliminară apreciază că problema de drept suscită discuții, nefiind evident din cuprinsul textului de lege soluția care se poate desprinde. Potrivit susținerilor acestuia, judecătorul de cameră preliminară ar avea la îndemână doar soluțiile prevăzute de art. 318 alin. 15 Cod procedură penală, dar ce s-ar întâmpla dacă este sesizat un judecător

necompetent material, potrivit celor susținute de apărătorul inculpatului, soluția declinării nu ar fi posibilă, ceea ce este inadmisibil.

În sensul că această chestiune de drept la acest moment este una controversată se rețin următoarele: potrivit minutei întâlnirii profesionale pe trimestrul IV de practică neunitară în materia penal din 13 decembrie 2016 a Curții de Apel XXX, cu privire la chestiunea de drept în discuție s-a hotărât cu majoritate: „Termenul este de decădere. Fiind vorba de o instituție juridică ce vizează soluțiile dispuse de către procuror, subzistă același raționament juridic care a fost avut în vedere la stabilirea termenului de 3 zile prev. de art. 335 alin. 4 Cod procedură penală, ca fiind de decădere, în ipoteza reluării în caz de redeschidere a urmăririi penale”. Potrivit procesului verbal încheiat ca urmare a întâlnirii profesionale a judecătorilor Secției Penale a Tribunalului XXX din data de 27.03.2018, s-a hotărât cu majoritate: „Termenul este de decădere. În schimb, potrivit minutei întâlnirii profesionale pe trimestrul I de practică neunitară în materia penal din 29.03.2018 a Curții de Apel XXX (neredactată la data motivării prezentei) s-a hotărât cu majoritate: „Termenul este de recomandare.”

Doctrina de actualitate a apreciat că termenul este de decădere, fiind prevăzut sub sancțiunea nulității (Cod procedură penală comentat, Ediție Aniversară, Nicolae Volonciu, Ed. Hmangiu, 2017, f.914).

În opinia prezentului judecător termenul prevăzut de art. 318 alin. 12 Cod procedură penală ar fi de decădere, cu toate că în cuprinsul art. 318 alin. 15 Cod procedură penală nu este prevăzută soluția respingerii cererii formulate ca tardivă. În acest sens, este greu de imaginat cum, spre exemplu, ar putea procurorul ca după un număr mare de ani să sesizeze judecătorul de cameră preliminară iar sesizarea să fie în termen, reținând că ar trebui să existe o disciplină în respectarea termenelor prevăzute de lege.

În doctrină, se reține că lipsa verificării ordonanței de renunțare la urmărirea penală de către procurorul ierarhic superior este sancționată cu inadmisibilitatea cererii, sens în care se impune să existe o sancțiune și în cazul nerespectării termenului de 10 zile de sesizare a judecătorului de cameră preliminară.

Cu referire la solicitarea Reprezentantului Ministerului Public, de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „*în cazul în care termenul de 10 zile prevăzut de art. 318 al.12 Cod procedură penală este unul imperativ și se dispune respingerea cererii de confirmare a ordonanței de renunțare la urmărirea penală (care a fost introdusă după expirarea termenului), ca tardivă, dacă se poate dispune o nouă renunțare la urmărirea penală, având în vedere că prin soluția respectivă nu se analizează fondul cauzei*”, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, reținând că nu îndeplinește condiția de admisibilitate prevăzută de art. 475 Cod procedură penală, respectiv să fie o chestiune de a cărei lămurire să depindă soluționarea prezentei cauze.

Pentru toate aceste considerente, în temeiul art. 476 alin. 1 Cod procedură penală rap. la art.475 Cod procedură penală, va dispune sesizarea Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

- „care este natura juridică a termenului de 10 zile prevăzut de art. 318 alin. 12 Cod procedură penală, dacă este un termen de decădere sau de recomandare”.

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, va dispune suspendarea judecării cauzei având ca obiect cererea formulată de **Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial XXX**, vizând constatarea legalității și temeiniciei ordonanței nr. XXX din data de XXX și confirmarea dispoziției de renunțare la urmărirea penală în cauza având ca obiect infracțiunea de **trafic de influență** prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal, descrisă la pct. I din ordonanță, cu privire la inculpatul XXX., până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D I S P U N E :**

În temeiul art. 476 alin. 1 Cod procedură penală rap. la art. 475 Cod procedură penală, **sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

- „care este natura juridică a termenului de 10 zile prevăzut de art. 318 alin. 12 Cod procedură penală, dacă este un termen de decădere sau de recomandare”.

Respinge cererea formulată de Reprezentantul Ministerului Public de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „în cazul în care termenul de 10 zile prevăzut de art. 318 al. 12 Cod procedură penală este unul imperativ și se dispune respingerea cererii de confirmare a ordonanței de renunțare la urmărirea penală (care a fost introdusă după expirarea termenului), ca tardivă, dacă se poate dispune o nouă renunțare la urmărirea penală, având în vedere că prin soluția respectivă nu se analizează fondul cauzei”, ca inadmisibilă.

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, **dispune suspendarea judecării cauzei** având ca obiect cererea formulată de **Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial XXX**, vizând constatarea legalității și temeiniciei ordonanței nr. XXX din data de XXX și confirmarea dispoziției de renunțare la urmărirea penală în cauza având ca obiect infracțiunea de **trafic de influență** prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal, descrisă la pct. I din ordonanță, cu privire la inculpatul XXX., până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Definitivă.

Pronunțată în cameră de consiliu, azi, XXX

Judecător de cameră preliminară,
XXX

Grefier,
XXX